UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldi Pervsini Commentariorvm In Pandectas Tomvs ...

Vndecim priores pandectarum libri hîc explicantur

Baldus

Lvgdvni, M.D.LVIII.

De officio consulis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-95903

Visual Library

Sed & ſi pater. ¶ No. q̃ nepoti magis pſunt aui merita q̃ noceãt pr̃is dmerita. imo & ſua innocẽtia magis pdeſt q̃ noceat culpa pr̃is. ſ. de
1 5 ta. l. iij. §. ſi emãcipatus. ¶ † Et ſic facit ad. q. q̃ nepos ſuccedat in feudo aui nõ obſtãte patris delicto. & vide q̃ no. extra de fen. c. ſi. Sʒ tu dic q̃ ſi pater nepotis delinqt ante feudũ ſibi acqſitũ & radicatũ. i. delinqt viuẽte auo nõ nocet tũc nepoti ſed ſi delinquit feudo abradicato ſibi, ideſt poſt mortẽ aui quoad nepotẽ & patris quoad ſe tũc nocet nepoti: nã idcirco feudo ꝑuatur vt ad dñm redeat. at in pori caſu nõ priuat̃ feudo: q̃ non habebat feudũ ſʒ inhabilitat̃ ad feudũ acquirendũ & iõ cum habeat̃ p mortuo nepos ſuccedit in eius locũ. ſ. de li. & po. l. gallus.
2 §. & qd ſi tm̃. ad hoc. x. col. ſ. de feu. fue. ɔtro. c. ſi vaſallus. ¶ † Ex his appet q̃ in feudo patris delinquẽtis nepos nõ ſuccedit ſicut nõ ſuccedit in donatiõe reuocata p igratitudinẽ. C. de reuo. do. l. ſi. nã ad hoc vt aliqs ſuccedat in aliquo iure hʒ inueniri apud pdeceſſorẽ iſtud ius tpe mortis illius. in eo eñ q̃ pr̃ exiuit de bonis heredẽ non hʒ vt. ſ. ad. l. fal. l. in quãtitate. ita tʒ Guili. hic & Cy. in. l. adoptiuũ. §. ſi. de in ius vo. & facit. ſ. de interdic. & re. l. iij. & ſ. de iure pa. l. diui fratres. Et no. q̃ vbicũq; qs per contractũ poſſet pindicare heredi põt & per delictũ preſertim ſi talis culpa punit̃. l. cõtractus. & adde q̃ no. in Spec. de loc. §. nunc
3 aliqua. xv. cxl. & facit. C. de ſac. ſan. ecc. aut. qui res. ¶ † Et no. q̃ puidẽtia legis vel nature firmior ẽ q̃ puidẽtia pacti. l. ius agnationis. ſ. de pac. & d. l. iij. de interdic. & rele. cum ſimi. Bal.

Additio. §. ſi quis.

1 **Sed ſi qs.** Ceſſante vna cã nõ ceſſat effectus alterius cãe. h. d. Bal. ¶ In tex. vide i Spec. de loc. §. nũc aliqua. verſ. cxliiij. hic loquit̃ in eo q̃ habet̃ ex puiſione legali: nõ in eo q̃ ex puiſione patris deſcendit. Bald.

Feminę. Coruſcãt nupte radijs maritorum & vidue radijs relictorũ. Econtra degenerãt nupte q̃ viliorib⁹ nupſerũt, ergo filia regis frãcorũ, q̃ eſt illuſtris nupta comiti, efficit̃ ſpectabilis ſupreme dignitatis gradu fuſcato. ar. ʒ. ʒ. e. l. ſenatores. §. a ſenatore. ſʒ ibi pluralitas & adiectio nõ minuit. ſʒ hic dũ ſe inferiori nupſit gradũ ſuperioris amittit. ſi aũt mr̃imoniũ nõ tʒ nõ nocet ei mr̃imonij inanis titulus. ſed põt ei officere crimẽ inceſtus ſi ſub. l. impatoris ſit. adde q̃ no. ſ. e. l. filiã. p Gui. ſi xvo. l. imperialis. ibi viget rõne et inceſtus, nõ pdit dignitatẽ ipo iure, q̃ de iure gẽ. nõ legit̃ hoc cautũ nec de iure diuino, ex quo nõ eſt accuſata nec ɔdẽnata. vñ in regnis infideliũ nõ hʒ locũ titulus de inceſ. nup. ¶ In gl. i. collige q̃ qlibet dr̃ plebeius quinõ habet dignitatẽ. itẽ collige q̃ fortiora ſunt iura pr̃na q̃ mariti. Cy. Sed & q̃ qs hʒ xtutes ſuas tenacius inheret. vt. ſ. de ca. l. ſi quis i bello. Itẽ de domicilio nupte, vide p Cy. C. de iur. om. iud. l. ij. & iſtud in domicilio pſonalis ɔuẽtionis. ſed in domicilio realis vel mixte cõuẽtiõis. dic vt. l. ſ. de mu. & in quo loco. li x. Additio Bal.

1 ☞ Dignitas procedens a patre, eſt maioris efficacie quam procedens a marito.

1 **Feminę.** Dignitas pcedẽs a pr̃e eſt efficacior q̃ dignitas † pcedẽs a marito, q̃ pr̃na aut durat illibata aut ſoluit̃, ſed a marito & ſoluit̃ & pmutat̃. h. d. bal. In tex. feminę. refert ſe ad pr̃nũ. ¶ Ibi, parẽtes refert ſe ad hʒ. ¶ In gl. donec ibi iferioris dignitatis pr̃xo pſtat. & ſi is cui nubit ſit iferioris dignitatis. bal.

Filiam. Caſus. pr̃is nõ pimit filij dignitatẽ a pr̃e natã. h. d. Etſic ius mihi q̃ſitũ ex pſona tua facto tuo nõ perdo. vt. ſ. de 5 tab. l. ſi poſt mortẽ. §. ſi. ſm Uber. ſecus in iure q̃rẽdo. vt not. ſ. q̃ quiſq; in. l. iij. §. ſi is p quo. & §. ſi filius. q̃ eſt no. ad multa. & facit ſ. quẽad. ſer. amit. l. ſi partẽ. §. i. alibi tñ dr̃ maiorũ tuorũ exempla tibi pindicãt. vt. C. de cohorta. l. ſi cohortalis. li. xij. Et q nat⁹ ẽ ex pr̃e incõtinente, nõ pſumit̃ ɔtinẽs. vt no. extra de filijs pſby. c. literas. in nouel. ſed iſtud q̃tũ ad morũ pſumptionẽ, nõ quãtum ad iurium priuationem. Additio Baldi.

Filiam. Ceſſante cã remotã & remanente pxima nõ ceſſat impedimentũ. h. d. vide Guil. C. de epiſ. & cle. priuilegia. Bald.

Liberos ver. ſed & ſi. ¶ Not ʒ milites q dicũt habere nobiles matres, q̃ nobilitas nõ pcedit ex gñe materno, ſed paterno vt hic, cũ ſi. ¶ Bal. Additio Baldi.

Liberos. Appellatione liberorũ continentur oẽs q deſcẽdendo eũ ſequunt̃ a quo cãm habẽt priuilegij. h. d. Add. q̃ no. i Spec. de loc. §. nunc aliqua. ver. cxlviij. ibi omnino videas. vide Jac. in ſum. feu. tit. char. & ij. col.

1 ☞ Colluctando licitum eſt viribus & ingenio aliuʒ ſuperare.
2 Domicilium antiquum per nouum non mutatur.
3 Clericus vbicunq; habet beneficium, vtrum ſortiatur forum.

Senatores. Adiectio nõ immutat idem adijcit̃. h. d. ¶ Et inducit̃. l.
b ad queſtionẽ de eo q pmiſit dare ſcacumatũ [b] cũ pedita & dat cũ pedita facta forſa q̃ ſatis eſt, q̃ adiectio dignitatis dʒ pdeſſe nõ obeſſe: nã illa adiectio dignitatis nõ vr̃ permutatio: ſʒ honor auctus. Et iõ determinat qdã domi. Bñdictus ita. Sed Jac. de are. ſentit ɔtriũ: q̃ rude officium pedite trãſlatũ eſt in miniſteriũ ideſt officium forſe ergo nõ eſt idem. de le. iij. l. legatis. §. ſi ex officio. ſm Sich. malũb. de hoc p Cy. C. de ſuſpec. tu. l. curatorẽ. p pma opi. facit q̃ vr̃ cogitatũ de pedita attento tpe pmiſſiõis nõ attento tpe victorie. arg. de le-
1 gatis. ij. l. ſi cor. ſ. de aur. & argẽ. leg. l. ſi ita. † Itẽ q̃ in colluctatione licitũ eſt viribus & ingenio aliũ ſuperare & ſe augere. facit q̃ no. de vb. ob. l. in executione. §. ſi. & ita teneo cũ do. Benedicto. Itẽ ar. eſt ad qõnem de notario ad iudicaturã pmoto qui poſtmodũ vt inſufficiens a iudicatura remotus eſt q̃ remaneat in priſtino officio tabellionatus a q̃ ſe nõ fecit indignũ, lʒ fuerit ad maiora pmotus vt hic. ſic remoto puilegio remanet qs in iure cõi. de excuſ. tu. l. milites. in pn. nõ ob. l. ij. ſi ing. eſſe dica. q̃ ibi eſt ſpãle pp ſuũ delictũ. ſ. ad ſille. ppter veneni. §. ſi. Ad hoc. C. de his q ſpõte mune. ſub. l. ij. de excu. mu. l. eos. in ſi. & C. de excu. tut. l. volũtarie. vbi dr̃ q̃ priuil. q̃ recipit iterationẽ nõ pdit̃ vno actu ɔtrio. & ita tʒ Frã. accu. Itẽ iudicãtis offm̃ nõ eſt ɔ officium tabellionatus. C. de ſac. ſan. ec. l. iubemus. §. his tabelliõibus. ſicut nec eſt incõpaſſibile cũ decurionatu. vt. C. de fal. l. ſi qs decẽ. & adde q̃ no. C. de decu. l. vniuerſos. li. x. & & ibi no. q̃ aduocati nõ dicũt exercere tabellionatũ, q̃ ẽ vile offm̃. Ad idẽ facit. C. de pri. ſac. ſcr. l. hac pte. li. xij. & C. de decu. l. gñali. & ſic abbas de-
2 poſitus remanet monachus. ar. ʒ. de adop. l. q liberatus. ¶ † Itẽ no. hic q̃ domiciliũ antiqũ p nouũ domicilij nõ mutat: q̃ dic
3 vt in gl. extra q̃ro nũqd vbicũq; clericus † hʒ bñficiũ ibi ſortiat̃ fo-
c rũ & dic q̃ ſi bñficiũ reqrit̃ reſidẽtiã ibi ſortitur forũ [c] tãq; neceſſarius incola. nã in culpa eſt ſi ſe trãſfert alio. arg. ſ. de edẽ. l. ptor. §. pe. Si aũt nõ tenet̃ ad reſidẽtiã tũc nõ hʒ ibi domiciliũ, nec põt ibi cõueniri niſi rõne ipſius beneficij. vt extra de reſcri. dilectus. & C. de incolis. l. cum nec. Bal. Additio Baldi.

1 ☞ Adeptio dignitatis originis domicilium non tollit.
2 Ciuis quis non deſinit eſſe propter clericatum.
3 Clerus a populo qualiter differat.
4 Clerici ſtatuto vel conſuetudine laicorum non ligantur.

1 **Senatores.** † Domiciliũ originis non perdit̃ ex adeptione dignitatis. h. d. trãſlatione pdit̃ veluti quadã renonatiõe. de exc. tut.
2 l. idẽ vlpianus. ¶ † Ibi, & ibi vide vñ oriundi. ar. q̃ pp clericatũ qs non deſinat eſſe ciuis quantũ ad ſui fauorẽ de hoc. de fo. compe. dilecti. vbi priuilegiũ ɔceſſum anglicis porrigit̃ ad clericos,
3 ſecus ſi priuilegiũ cõcederet̃ populo. † Nã aliud eſt clerus, aliud populus, iõ dõ porrigeret̃ ad clerũ. per hoc not. concludit̃ q̃ nõ porrigitur ad clericos. inſtit. de iure naturali. §. plebis. vide de
4 cle. in pleriſq; in gl. certũ eſt in cle. † Ecõtra vero clerici ſtatuto vel ɔſuetudine laicorum non ligant̃. ſ. de poſtula. l. ex ea cauſa.

Nupte. No. q̃ pnceps diſpẽſat cũ ſuis cõiunctis ſed raro, q̃ eſt not. Sed nunqd princeps põt diſpẽſationẽ ſuã reuocare. Rñd. nõ pro tpe preterito, ſed p tpe futuro ſic: nã video q̃ facta cõceſſione ab imperatore & trãſlato dñio rei conceſſe põt a principe conditio apponi non ex vi contractus, ſed ex vi legis: q̃ omnis legũ poteſtas eſt in pectore ſuo vt. C. de omni agro deſerto. l. q fundos li. xi.

d **Senatores.** ¶ No. q̃ d ctio a: [d] & ab, [e] includit
e qñ eſt eadẽ ɔditio extremorũ, ſed ſi eſt ɔtria tũc excludit. vt. C. de nup. l. a caligato. p Cy. & extra de excep. c. i li. vi. & in c. ſtatutũ. de pb. eo. li. & ſ. de actio. emp. l. rõ. §. ſi. & ſi ponit̃ ſup termino intrinſeco includit de momẽto ad momentũ. C. de appel. aut. hod e. q̃ nõ dʒ eſſe aliqd tps vacuũ & inutile: ſʒ ſi apponit̃ ſup termino extrinſeco excludit extra de dolo & contu. c. cuʒ dilecti. Et iõ ſi fundus vendit̃ a tali arbore ad talem. ſi ille arbores ſunt pars fundi includunt̃: ſʒ ſi ſunt alterius non includunt̃ arg. ſi domus. in prin. de leg. ſ. de hoc latius ſuo loco dicetur. Additio Baldi.

Nupte. ¶ Unum priuilegium conſeruat aliud. hoc dicit. ¶ Ibi & hi ſoli. not. non habet quis vocẽ in collegio niſi ſit de numero collegiatorum. ¶ Item nota hic q̃ vox ſeu conſilium appellatur ſnia. Bald. ¶ Itẽ tex. ibi ſententiam in arrogando. Bal.

¶ De officio conſulis. Rubri.

1 ☞ Papa qñ dat ſpecialẽ viſitatorẽ tũc gñalis viſitare nõ põt.
2 Prelatus, an conſtituere poſſit locuʒ tenentem, vbi inferior in

a ¶ Effectus. ſed qualit̃. Uide fe. i. c. cũ nuncius. verſi. no. ſ. de teſtib.

b ¶ Scacumatum. vide feli. in c. qñ. de officio. deleg. & q̃ ibi dixi in apoſtil.

c ¶ Forum. Et hʒ idem tenet feli. i. c. poſtulaſti. in pnc. ſ. col. de fo. compe.

d ¶ A. De qua materia. vid Feli. in. c. placuit. in. ſ. col. de preſcrip. & q̃ ibi dixi in apoſt. & ad de domi. Pet. phi. cõ. in ɔſi. cclxxix. in cip. i hac. inlitera. a. in. iij. pte.

e ¶ Ab. de quadictione vid Fra ci. arc. in. l. ſi duobus. i pmo no. de duobus reis. & q̃ ibi dixi in apoſtil.

riſdictionem preſcripſit.
3 Maior pars numeri aliis abſentibus, an ſufficiat.
4 Due ptes debẽt eẽ pſentes, vbi agit̃ de ꝑiudicio vniuerſitatis.
5 Cã ꝓpoſita tribus conſulenda, duo cõſulunt vnũ, tertius contrariũ. ⁊ index vni adheret ⁊ iudicat, an dicatur partẽ grauare?
6 Commiſſio nunquid facit quem ordinarium.
7 De facto proprio nemo cognoſcere debet.
8 Inſtrumentum per alium tabellionem confici non poteſt, niſi per eum, qui confecit protocollum.
9 Collega vnde dicatur.
10 Judex ſuperior, an poſſit prohibere iudici inferiori, ne vtatur ſua iuriſdictione.
11 Eps lingonenſis infirmatur ⁊ papa mittit duos ad regendum nunquid vnus, ſine altero, regere poterit.

Officium cõſulis.

Premitte ad euidentiã qꝺ iuriſdictio põt cõpetere pluribꝰ. ſ. tribus modis. Primo mõ ſimul exercẽda ſicut in pluribꝰ delegatis ꝑ formã mandati. extra de officio dele. c. prudẽtiã. Item in pluribꝰ arbitris ꝓpter formã cõpromiſſi. ff. de arbi. l. pediꝰ. ⁊ l. ſicuti. vbi de hoc eſt gl. ſatis elegãs: qꝛ vbi tradit̃ forma ibi pluralitas non geminat̃. ſꝫ vnit ſingularitates ſuas ⁊ numerꝰ pluralis non ſaluat̃ ĩ vna ſingularitate. ff. ad tre. l. fi. Scꝺo mõ ſeorſum exercẽda ita qꝺ nõ ſimul exẽplũ in ciuitate Florẽtie ſunt duo equales magiſtratus. ſ. poteſtas ⁊ capitaneꝰ. ⁊ qlibet hꝫ ꝓpriũ ⁊ diſtinctũ tribunal. vñ qlibet ꝑ ſe põt ꝓcedere. ſꝫ ſi ambo ſimul. i. eodẽ tpe ꝓcedũt, puta qlibet ĩquirit de vno ⁊ eodẽ delicto ꝯ Martinũ ſe inuicẽ impediũt donec reꝰ gratificet, vt not. ff. ſi qs cau. l. ii. §. ii. ꝑ pe. tenet̃ tñ eligere vnũ corã q̃ ꝯpareãt, alˀs vterq̃ dꝫ eũ reputare ꝯtumacem. ar. ff. ad munici. l. iii. in pnci. Tertio mõ ſeorſum vel ẽt ſimul exercẽda vt ĩ pluribꝰ collegiis ordinariis. nã ſi ſimul ſunt additi debẽt ſimul ꝓcedere ⁊ ſñiare. ſꝫ ſi vnꝰ eſt additꝰ: ipe ſolus ⁊ nõ aliꝰ dꝫ ſe ĩtromittere, niſi ex cã vt hic. adꝺ. ff. ad mu. l. magſtatꝰ. ꝑ gl. ⁊ Dy. poſſunt tñ inuicem ꝯmittere vices ſuas, ⁊ tunc valebit. ¶ No. tñ qꝺ ẽt vbi ſimul ſunt additi vnꝰ eoꝝ põt citare ſine collega, ſed nõ cãm diffinire vt no. ff. ꝺ re iu. l. põponiꝰ. alˀs incipit ſi vni. in gl. ¶ Extra q̃rit̃ an ſi ſunt duo officiales ĩ eadẽ ciuitate. vnꝰ deputatꝰ gñaliter, alt̃ ſpecialit̃, an gñalis poſſit ſe ĩtromittere de illa ſpẽ. ⁊ dic aut illa ſpãlis ſubalternat̃ gñali: ⁊ põt. C. de of. pfec. vrb. l. i. vbi ꝺr qꝺ iuriſdictio ordinaria vni ꝯpetẽs nõ tollit̃ ꝑ attributionẽ alteri factã eiuſdẽ iuriſdictionis: qꝛ a minori nõ fit nouatio. ff. ꝺ v. ob. l. q vſumfructũ. Et iꝺ lꝫ ꝑ ſtatutũ ſit data aſſeſſoribꝰ ſpãlis ⁊ diſtributa iuriſdictio, tñ ptãs q illos aſſeſſores deputat ⁊ remouet eã ꝑ ſe ipm exercere põt cũ aſſeſſores exerceãt eã noĩe ptãtis. i. tanq̃ ab eo deputati. Aut ille ſpãlis ẽ ſapior gñali vt index ſpãliter deputatꝰ ꝑ pncipẽ vel ꝑ ſtatutũ ſuꝑ cauſis appellationũ vel nullitatis. ⁊ tñ gñalis nõ intromittit ſe de ſpãliter alteri tanq̃ ſapiori attributis. ⁊ idẽ ſi nõ ſit tanq̃ ſuperior. ſed tanq̃ differẽs ſpẽ vt iudex inſinuationuꝫ, vt. C. de
1 teſt. ꝯſulta diu alia. ¶ † Et ẽ ar. q̃ ſi papa dat ſpãlẽ viſitatorẽ q̃ gñalis viſitare nõ poſſit de hoc de le. i. l. ſeruũ filii. §. ſi qs poſt. ꝑ Jac. de are. Illud certũ eſt q̃ vnꝰ officialis nõ dꝫ ſe intricare in offõ alteriꝰ. vt. C. de exec. ⁊ app. l. ii. lib. xii. ⁊ adde q̃ no. ff. de ma-
2 nu. l. apud eũ. ¶ † Scꝺo q̃rit̃ an eps poſſit ponere locũ tenẽtem in loco vbi ĩferior pſcripſit iuriſdictionẽ ⁊ dic q̃ nõ in. c. cũ eps. de of. or. li. vi. ¶ Tertio q̃rit̃ qꝺ eſt diſtricta iuriſdictio vni ꝑ pſonas, puta pupilloꝝ alii ꝑ cãs puta ꝺpoſitoꝝ pupillꝰ hꝫ cãm depoſiti qs erit iudex? ⁊ vr̃ q̃ vterq̃. de le. i. l. titie textores. vcꝫ q̃ ſimul vterq̃ ſit neceſſariꝰ. de excu. tu. l. iuriſpitos. §. cũ oriundus. So. ꝺt Bar. qꝺ attẽdit̃ pſona magis q̃ cã. nã ſpãlior eſt iuriſdictio in q̃ maior eſt ſpãlitatis rõ: ſꝫ maior ſpãlitatis rõ eſt in pſona q̃ in cã ar. l. i. ꝺ. de ſta. ho. C. qñ ĩper. iter pu. ⁊ vi. l. i. qꝺ ergo ſpãliori rõne fundat̃ derogat ei in q̃ minor ĩuenit̃ ſpãlitatis rõ ſm Bar. q ita no. ĩ extrauag. Heri. impatorie q̃ ĩcipit ad reprimendũ, q̃ ẽ no. Et adꝺ qꝺ vbi ſpãlit̃ eſt ꝓuiſum de iudice ꝑ ſtatutũ vel ꝯſuetudinẽ tũc gñalis ꝓuiſio congeſcit. ꝺ of. or. c. cũ eps. li. vi. ꝑ Jo. cal. ⁊ ꝑ Arch. ¶ Quarto q̃rit̃ pone ꝓuiſi ſunt q̃tuor ꝯſules mercatorũ q habẽt cognoſcere de factis mercatoꝝ nunqꝺ qlibet poſſet ſeorſum audiri. ⁊ dic qꝺ nõ: qꝛ iuriſdictio ẽ ꝯceſſa eis ſub vno noĩe collectio ſcꝫ ꝯſulũ ſub forma pluralis numeri, qꝛ ꝺt cõſules cognoſcãt. nõ ꝺt cõſul cognoſcat. ⁊ ſic eſt forma data q̃ per plures cognoſcat̃ nõ ꝑ vnũ: qꝛ pluralis numerꝰ nõ v̾ificat̃ in vno. ff. ad trebel. l. luciꝰ phebus: ⁊ iꝺ lꝫ mãdatũ legis videat̃ alˀs datũ cuilibet inſolidũ: ſecus in mãdato hoĩs. ff. de ꝓcu. l. pluribꝰ. tñ hic ſecꝰ eſt ꝑ datã formã a qua nõ eſt recedendũ. C. de iure fiſ. l. ſuper creãdis. li. x. Sꝫ nũqꝺ ſufficit maior pars dico qꝺ ſic: qꝛ qñ lex aliqꝺ pluribꝰ cõmittit ſemper tacite vr̃ ieſſe vt ſufficiat maior pars. vt. l. maiorẽ. ff. ꝺ pa. ⁊ l. plane. ff. q̃ cuiuſ. vniuer. no. ẽt ſi tanq̃ ſingulis ſit ꝯmiſſio. ſecꝰ ꝟo ſi per ho-
3 minẽ aliqꝺ committit̃ vt. l. ſicuti. ff. de arbit. ¶ Quinto q̃rit̃ nũqꝺ efficit maior ps numeri aliis abſentibus ⁊ irreqſitis. Rñd. aut eſt actꝰ in quo cõſideratur facientiũ vtilitas ⁊ animi affectio aut ſoliꝰ numeri impletio. pmo caſu reqri debẽt abſentes qꝛ tractat̃ ꝺ eoꝝ preiudicio vt in electionibꝰ. Scꝺo caſu vt ſi qdẽ eſt actus collegialis dꝫ cõuocari collegiũ ſono tube vel cãpanelle more ſolito ſi vero eſt actꝰ ſingularis nõ reqrit̃ ꝯuocatio ⁊ iꝺ q̃ faciũt tres ex dictis cõſulibꝰ mercatorũ quarto irrequiſito vꝫ facit qꝺ no. bar. ad treb. l. heredes mei. §. peto. vbi oĩno videas. adꝺ q̃ vbi ex facto aliquoꝝ gñat̃ aliis ſingulis ꝑiudiciũ tũc debẽt ſimul eẽ cõgregati: ſꝫ ſi nõ gñatur ꝑiudiciũ niſi ipſis facientibꝰ ⁊ nõ eſt actꝰ collegialis ſꝫ ſinguloꝝ tũc nõ reqrit̃ collectio. Primũ ꝓbat̃. ff. de pac. l. ſuũ heredeꝫ. §. hodie. Secũdũ ꝓbat̃ in ꝑ fundũ. ff. de ſerui. ruſt. pdio. ſed ſi eſt actꝰ colle-
4 gialis ſemꝑ reqrit̃ qꝺ ſimul ſint ꝯgregati. ¶ † Iteꝫ no. q̃ vbi agit̃ de ꝑiudicio vniuerſitatis ad minꝰ due partes debent eſſe pſentes. vt. l. plane. ff. qꝺ cuiuſq̃ vniuer. no, ſꝫ vbi tractat̃ de preiudicio ſinguloꝝ ſufficit maior ps qñ. l. hoc maiori pti cõmittit vt. ꝺ. §. hodie. qꝛ regulariter nõ põt qs ꝑiudicare alteri. ff. ꝺ magi. cõue. l. i. §. i. ⁊. ff. de pac. Itẽ magri. in gl. cũ ſi. ⁊ adde qꝺ no. in aut̃. de ali. ⁊ ẽphi. §. in pdic. in gl. ⁊ facit. ff. de pact. l. cũ in eodẽ. ¶ Et no. qꝺ ſi tres incepeꝛũt ⁊ vnꝰ eoꝝ abeſt, quartus põt ſupplere vices illiꝰ abſentis vt hac. l. qꝺ eſt no. Et pdicta ſunt vera etiã ĩ extraiudicialibꝰ: vt ſi eligant̃ plures ad vẽdẽdũ gabellas cõis Florẽ. ſufficit eñi maioris ptis conſenſus vt. l. qꝺ maior ad municip. qꝛ in factis publicis ſufficit maioris partis legitime tñ ꝯgregate cõſenſus lꝫ q̃nq̃ ſit ſecus in factis priuatoꝝ: nã res publica ꝑ alios regit̃ ⁊ ideo ſufficit maior pars regentiũ vt. C. de decur. obſeruate. lib. x. Et qꝺ inceptũ eſt ab vno alter ꝓpter illius abſentiã põt pficere vt in. l. nr̃a. Et idẽ dico ſi vnus ex dictis quatuor ꝯſulibꝰ nollet offiñ acceptare qꝛ ĩteri tota iuriſdictio reſidet ĩ acceptantibus dũ tñ ſit maior pars. vt. ff. de app. l.
5 imperator. §. ſi magiſtratꝰ. ¶ † Sexto q̃rit̃ pone q̃ cauſa eſt cõmiſſa conſulenda a tribus duo cõſulunt vnũ, tertiꝰ ꝯſulit contrariũ: iudex ꝟo illi vni adheret ⁊ ita iudicat. an ex hoc ſolo dicat̃ partẽ grauare in dubio. Reſpõ. ſic tenet̃ ſtare ꝯſilio ſecus ſi nõ tenet̃ ſtare vt no. in. c. nullus ex cõſilio. extra de re iu. lib. vi. ꝑ Jo. an. ¶ Septimo q̃ro pone qdã baro deceſſit relictis duobꝰ filiis nũqꝺ pt vnꝰ ſine aꝉo excercere iuriſdictionẽ ꝺt Gui. qꝺ nõ lꝫ ſint ordinarii qꝛ fungunt̃ vice vniꝰ cũ ab vno cepit iuriſdictio arg. ff. ꝺ ꝯdi. ⁊ demõ. l. cui fundꝰ. ⁊ facit in aut̃ ꝺ mã. pn. §. ſi ꝟo canonicũ. ⁊. ff. ꝺ officio pre. l. ii. ſm Guil. Et adde qꝺ no. de reꝛũ diui. l. ſi. qꝺ bñ no. ¶ Octauo q̃rit̃ ſi ſunt ĩ ciuitate due curie vt ẽ ꝓuiſi poteſtas ⁊ capitaneꝰ an vnꝰ poſſit exeq ſñiaꝫ alteriꝰ: dic qꝺ ſic ĩ crĩnali qꝛ vterq̃ fiſcũ repſentat. ſecꝰ ĩ ciuili q̃ dic vt no. ĩ l. a diuo. §. i. ꝺ re. iud. ꝑ bar. In ciuili naq̃ ſũt neceſſarie liter̃ iudicis q pnũciauit vt. ff. ꝺ iuriſ. om. iud. l. cũ q̃dã puella. ẽt ibi ꝑ
6 Cy. ⁊ l. cũ vnꝰ. §. is q. ff. ꝺ bo. aut. iudi. poſ. ¶ † Nono q̃rit̃ nũqꝺ cõmiſſio facit quẽ ordinariũ vł delegatũ. Reſpõ. ſi ẽ cõmiſſio ꝑpetua facit ordinariũ: ſi aũt tẽporalis vt qꝛ ꝺt reformatio cõmunis piſarũ q̃ pſentes dñi antiani piſane ciuitatis poſſunt oĩa q̃ pt totũ ꝯmune piſarum tũc ẽ authoritas delegata nõ ordinaria: ſicut nõ ẽ ĩ certis rebꝰ ſꝫ vniuerſalis eẽ dꝫ vt ĩ. c. cũ eps. de officio ord. ĩ nouella. li. vi. ita nec ĩ certo limitato tpe ſꝫ dꝫ eẽ ad vniuerſitatẽ cauſarũ ⁊ tẽporũ ⁊ facit qꝺ no. l. pluribꝰ. Guil. ff. de exerc. l. i. §. ſi plures. per Barto. ⁊ l. ambitioſa. ad fin. de de-
7 cre. ab or. faciẽ. ꝑ Bar. ¶ † Itẽ no. in. l. noſtra q̃ de facto ꝓprio nemo cognoſcit tñ interdũ induat vt hic. Et ſic eſt argu. qꝺ interdum vnus cognoſcit alter pronunciat ſic. C. vbi ſena. vel cla. l. fin. extra de ord. cog. c. tut Item allegatur hec. l. q̃ neceſſitas
a nõ hꝫ legẽ.[a] C. de teſt. l. cũ antiquitas. ff. de re iudi. l. queſitum. ꝺ
8 manu. teſt. q potuerũt. ⁊. ff. ſi qs. cautio. l. ii. §. q̃ diximꝰ. ¶ † Itẽ ex hac. l. collige q̃ nõ põt ꝯfici inſtrumentũ per aliũ tabellionẽ niſi per eũ qui ſcripſit abbreuiaturã ſiue ꝓtocollũ niſi ex cauſa vt hic dicit̃ ibi ſi qua ex cã ⁊c. ſm Cyn. ¶ Decimo querit̃ quid ſi eſt morbo impeditꝰ? Rñ. ſufficit q̃ ſe ſubſcribat. arg. ff. ꝺ edẽ. l. ſi qs ex argẽtariis. §. cogentur. ⁊ ſi ſuo nõ põt ſe ſubſcribere dꝫ mãdato iudicis alium compelli ne ius probationis caſu pereat extra de fide inſtr. cum. ꝑ. tabellio. ¶ Undecimo queritur ſi in aliqua ciuitate ſunt plures iudices ⁊ aliqua cã ventilat̃ coram vno an poteſt alius ſententiam proferre. dic quod nõ vt hic videt̃. ⁊. ff. de iudiciis. l. de qua re. Cy. ¶ Duodecimo queritur qd ſi eſt impeditus aliqua de cauſa ferre ſentẽtiam nunquid poteſt alius pronũciare videt̃ q̃ ſic per. l. iſtam: tu vero dic q̃ non niſi delegat̃ cauſa: nã opus eſt delegatione vt. ff. de iudi. l. ſi longius. ſm Cy. in additio. hoc verũ in non collegiis ſi in collegiis vnus ſupplet vicẽ alteriꝰ ex cã ſine alia delegatiõe: qꝛ hoc facit huius. l. authoritate vt ſuperiꝰ notant. ¶ † Et no. q̃ collége ꝓprie dicunt̃ in officio dicti ab eo q̃ ſimul electi ⁊ electi ſunt ad aliquod officium gerendum. vnde qui ſeorſum eligunt̃ ⁊ ſeorſum

a ¶ Legem. ⁊ adde do cto. in. l. ii. ff. ſi cer. pe. ⁊ c. ꝯſiliũ. de obſt. ie iu. ⁊ c. q̃ꝛ-to. de con ſue. ⁊ c. q̃ non eſt. de reg. iur.

ſcm gerũt:ꝛ maxime ſi noĩbus diſtinguunt̃ nõ ſunt college: ſ3
ſeparata tribunalia. Et iõ aſſeſſores poteſtatis peruſĩ qui ha-
bẽt diſtributiuã iuriſdictionẽ ꝑ portas nõ ſunt college:ꝛ quilꝫ
in ſuo tribunali ius dicere d3 non in tribunali alteri⁹ vt.l.pe.de
iuſt.ꝛ iu.ꝛ oĩno vide ꝑ Bart.in.l.ſi.vti poſ. ¶ Ex ꝑdictis vero
oĩbus collige qḋ in eadem ciuitate qñꝫ ſunt plura tribunalia
pluriũ:qñꝫ vnũ tribunal pluriũ. Itẽ plura tribunalia qñꝫ dif
ferũt vt gen⁹ ꝛ ſpecies:qñꝫ vt ſuperi⁹ ꝛ inferi⁹.ꝛ hoc duplicit̃.
vno mõ in primis cauſis.alio mõ qḋ vnũ eſt tribunal primaruꝫ
cauſarũ:alterũ vero appellationũ.qñꝫ plura tribunalia ſunt ꝑ
ſuas ſpecies diſticta:vt qꝛ vnũ ꝑẽſt vrbanis alterũ peregrinis.ĩ.
de iuriſd.om.iu.l.ſi ꝑ errorẽ. ¶ Et no.duo pͥo quod vbi eſt iu-
riſdictio diſtincta ꝑ portã non v3 ipſo iure ꝓceſſus iudicis alte
10 ri⁹ porte niſi interuenerit ꝓrogatio.vt.d.l.ſi per errorẽ. ¶ † De
cimotertio q̃rit̃ an iudex ſuꝑior ꝑt inhibere inferiori ne ſua iu
riſdictiõe vtat̃.ꝛ dico qḋ non.vt no. Archi.xi.q.j. de ꝑſona niſi
ex cã deuoluta ad ſuperiorẽ:vt ex cã appellatiõis vel in integrũ
reſtitutionis vel nullitatis corã ſuperiore intentate.C.de accu.l.
iiij.ꝛ ar.C.de trãſac.l.ſi ex cã ꝛ niſi inferior habuerit iuriſdictio
nẽ nõ certã:ſed cõmiſſam adnutũ ſuꝑioris vt vicarij epi ad nu
tũ dñi ſui.vt.ĩ.de iudicijs.l.iudiciũ ſoluit. ¶ Itẽ no.ex hac.l.ꝙ
melior eſt cõditio occupãtis niſi alterũ impediri cõtigerit.nam
in collegis clauſula de impedimẽto ineſſe vr̃ in cõmiſſione lega
11 li ꝛ ordinaria vt hic:qḋ eſt no.dignũ ¶ † Decimoquarto pone
qdã eps erat infirmus:Papa miſit duos ad regendũ epiſco-
patũ nunquid vnus põt regere ſine alio.ꝛ dico qḋ ſic:qꝛ ſunt or
dinarij nõ dele.C.de offõ ei⁹.l.ij.de tu.ꝛ cu.da.ab his.de le.iij.
l.j.§.a ꝑfectis.ꝛ no.de officio ꝓconſulis ꝛ le.l.nec quicq̃.§.vbi de
cretũ.ſm Ja.de are.ꝛ Guil. ¶ Decimoquinto querit̃ pone eps
h3 duos vicarios:an qḋ vn⁹ incepit alter poſſit ꝓſeq ꝛ finire.di
co quod nõ.niſi ex cã vt hic ſm Bar.qꝛ iſti vicarij ſunt college ꝛ
habẽt iuriſdictionẽ ordinariã vt in.c.j.de conſue.lib.vj. Eps tñ
põt in hoc dare formã q̃ vult.vt.ĩ.de iudi.iudiciũ ſoluit.ꝛ arg.
eorũ q̃ no. Inn.de offi.deleg.c.ſi ꝑ debilitate. ¶ Decimoſexto
querit̃ pone ꝑ ſtatutũ aſſignati ſunt certi nũtij capitaneo ꝛ cer-
a te poteſtati,an vn⁹ poſſit citari per nũciũ alteri⁹ ꝛ vr̃ qḋ nõ.[a] vñ
nõ v3 citatio:qꝛ nõ eſt facta ꝑ legitimã ꝑſonã.arg.C.de execu.ꝛ
appa.l.ij.li.xij. ¶ Decimoſeptimo q̃rit̃ pone qḋ capitaneus h3
plures nũcios fecit citare ꝑ vnũ:an poterit poſtea citare per a-
liũ.ꝛ vr̃ qḋ nõ.C.de ſpor.l.j.nã nõ d3 ſubtrahi merces nuncio q
incepit ꝛ hoc ſi ſportule eidem debent̃ ꝓ tota cã.ſ3 ſi in ſingulis
actib⁹ fiat ſingula ſolutio:tũc põt qñꝫ ꝑ vnũ:qñꝫ per aliũ ci-
tare:put vult:vñ illa.l.j.loquit̃ in nuncio cui erat ꝓ tota cã vnũ
ſalariũ deputatũ:qꝛ tũc gerit indiuiduũ officiũ.ſec⁹ ſi in ſingu-
lis citationib⁹ ſingulũ ſoluat̃ ſalariũ : qꝛ labor ꝛ pecunia diui-
ſionẽ recipiunt.ar.de annu.leg.l.ſeio.ꝛ ita de facto ſeruatur. In
b notario aũt actorũ ille q ĩcepit d3 ꝑficere[b] vt no.ĩ aut̃.de here.ꝛ
fal.§.ſi vero abſunt,ꝛ in gl.no. ¶ Decimooctauo q̃rit̃ ſi appel-
lat̃ a ſñia collegarũ ꝛ ſtatuunt diuerſos terminos qd iuris.dic
vt in.c.j.ꝺ appel.in cle.gl.pe. ¶ Decimono quero ciuitas h3 cõ
ſules ꝛ antianos ſuos ꝛ vacat iudex appellatiõis an a ſñia ptã
tis põt appellari ad antianos cũ nõ ſit alius ſuperior.dt Bar.
qḋ ſic.in.l.vbi.de tu.ꝛ cu.da.ab his. S3 Guil.dt qḋ cõſules nr̃i
tꝑis vt conſules tholoſani non habẽt aliã iuriſdictionẽ quã hẽ
bãt olim decuriõẽs.ꝛ qḋ demũ ĩ ſubſidiũ intromittũt ſe ꝺ mix-
to ĩperio ꝑ.d.l.vbi.ſm Guil. S3 Inn.dt qḋ deficiẽtib⁹ ẽt recto
rib⁹ penes vniuerſitatẽ nõ eſt exercitiũ iuriſdictiõis.ꝛ ſi non eſt
apud populũ multomin⁹ ẽ apud decuriones.opi. Inn.eſt vera
in vniuerſitatib⁹ iuriſdictionẽ nõ habentib⁹:ſ3 in habẽtib⁹ iu-
riſdictionẽ eſt vera opi. Bar.huiuſmodi ſunt inſignes ciuitates
hñtes hoc ex ꝯſuetudine vel ꝑuilegio vt ex pcõ vel ex pace con
ſtãtie vel ex pace q̃ fieret hodie nã ꝛ a talib⁹ antianis ſeu priori
bus tãq̃ põtificib⁹ ciuitatis iura pñt ĩpetrari.ar.ꝟ.de ori.iur.l.
ij.§.deinde.nã ſunt ſicut reguli in ſua ciuitate durãte offõ.vñ eo
rũ cura ꝑcipua ẽ curare ne aliq̃s qd patiat̃ iniuſtũ: ꝛ maxie ne
carcerati detineant̃ iniuſte:vt not.C.de epiſ.audi.l.iudices.per
Guil.de cu.ꝛ pñt cõſules ẽt iubere aliquẽ in carcerẽ duci.ĩ.de in
ius vo.l.ij.ꝛ cõſules dñt portare in ſignia ſua ꝑ q̃ cognoſcant̃ ab
alijs vt no.ĩ.l.ij poſt ꝑn.ĩ.de inſa.ꝛ.ĩ.de manu.vi.l.ego.ꝛ ſic am
baſiatores debẽt incidere ĩ forma ꝛ honorificẽtia ambaſiatorũ
vt habeant̃ in maiori culmine.ꝟ.de rex diui.l.ſanctũ. ¶ Uige-
ſimo q̃rit̃ an qs poſſit emãcipare filiũ coraꝫ ſuo collega.ꝛ vr̃ qḋ
nõ.nã ſi ſpãle ẽ vbi reqrit̃ cãe cognitio qḋ tꝑs capit cognitionẽ
explicat̃ collega.ergo ĩ ꝯriũ ẽ ius cõe.nã hoc ꝯcedit lex hac ſolũ
ex cã qꝛ nemo ꝑt examinare ſeipm vel ſuũ factũ ꝓpriũ.ſ3 in emã
cipatiõe nõ requirit̃ cãe cognitio.ergo corã ſeipſo facere d3 non
corã alio ſuo collega vel pari.ar.ĩ.de cõd.inſt.qꝛ rõ.ꝛ vr̃ expſſuꝫ
de manu.l.apud eũ. In ꝯriũ vr̃:qꝛ poſſum ꝓrogare iuriſdictio-
nẽ in parẽ ac ẽt me ei ſubmittere.vt.ĩ.de iuriſ.om.iu.l.hoc eſt re
ceptũ.ꝛ videt̃ expreſſum.ĩ.de manu.vin.l.an apud.ij.rñ. Solu.
iungẽdo gl cũ.d. Dy.apud collegã põt qꝛ vr̃ manumittere co-
ram ſeipſo ꝓpter idẽtitatẽ vni⁹ ꝛ eiuſdẽ officij: qꝛ ſocij fingunt̃
vna ꝛ eadẽ ꝑſona:ſ3 apud aliũ qui nõ eſt collega nõ põt:qꝛ par
in parẽ nõ h3 ꝯmiſſionẽ ſeu mãdatũ ex primordiali natura mã
dati. S3 ex ſubmiſſione vel ꝓrogatiõe bñ valet ſm Dy.in.d.l.
an apud. Et illa qḋ fuit florẽtie ſatis ardua.nã per ſtatutũ flo-
rentie oẽs aduocati matriculati ſunt iudices ordinarij:ꝛ inter
ponũt decreta. Modo vn⁹ aduocat⁹ corã alio aduocato emã-
cipauerat filiũ ꝛ donauerat ei multa ꝛ dicebatur donationẽ nõ
valere:qꝛ nec emãcipatio valuerat.vide h ꝑ Guil. ¶ Ultio no.
hic mirabile qḋ qñ in cã volũtarie iuriſdictiõis emergit aliqua
cãe cognitio ꝛ ꝓbatio ꝙ talis cã excipit̃ quaſi ꝯtẽtioſe iuriſdi-
ctionis in ꝓbatione ꝛ vẽtilatiõe:ſ3 in decreti interpoſitiõe ſuã
retinet naturam:qḋ tene menti. Additio Baldi.

Officium. Uide qḋ no.C.qñ tutor vel curator
l.j.vide ẽt qḋ not. Inn.extra de ꝑb.
de multa.ĩ vl.gl. ꝛ extra ꝺ offi.dele.cũ ſup.ꝛ.c.prudẽtiã. a
§.vj.in magna gl.ver.nobis vr̃.ꝛ de offi.dele.cũ cãm.in.vl.gl.vi
de quã iuriſdictionẽ,ꝛ in q̊s habeãt ordinarij,q nõ habẽt terri
toriũ.de fo.ꝯpe.ꝯtigit.ꝑ Inn. Uide de eo q dubitat q̃ authori
tate ꝓcedat,vtrũ valeat ſu⁹ ꝓceſſus.ꝑ Inn. de ꝑſcri.cũ ex offi.
in gl.no.ꝙ ſimul. ¶ Itẽ no.ꝙ ad officiũ ꝯſulum videt̃ pertine-
re ꝙ ſi quis eſt capt⁹ a poteſtate iniuſte ꝙ faciant ipſum ex-
carcerari.C.de epi.audi.iudices.ꝛ ibi per Guil. Bald.

Conſules. Plures ordinarij habẽt iuriſdictionẽ
ſolidũ:ſ3 exercitiũ h3 ille q ꝑuenit: niſi
impedimentuꝫ facti vel iuris intercedat.h.d.vide.ĩ.ad muni.l.
magiſtrat⁹.ꝑ Ja.ꝛ.C.qñ ꝓuo.nõ eſt ne.cũ magiſtrat⁹. Qualit̃
vn⁹ collega citet aliũ.not. Inn.de ele.cũ nobis.gl.ſed nunquid
ꝛ.c.bone.gl.ſi eñ.ꝛ.c.cũ fide.gl.de qua.ꝛ.c.ij.ꝺ ma.ꝛ obe.ꝛ.c.vlt.
de arb.li.vj.ꝛ in.c.j.gl.nõ ergo.de here.in cle.ꝛ.C.de app.in offe-
rẽdis. Et idẽ vbicũꝫ duo ordinarij ſociant̃:vt.C.ſi aduer.fin.l. b
ij. In glo.expedire.vide Jac.de excu.tut.niſi oĩmoda.ꝛ manu.
te.l.q potuerint. Arch.xv.q.vij.ſi añt.ꝛ.c.eps.ꝛ.vij q.j.non au-
tem. Bal. ¶ No.hic ꝙ ſi ſunt plures ordinarij, vn⁹ põt ꝓnũtia
re ſup altero:vt hic.qḋ eſt vex qñ ſeparatim cognoſcit ſecus ſi ſi
mul.vt not.de re iud. Põp.põt ẽt ꝓnunciare ſuper iuriſdictio-
ne.nõ ob.C.de ant.ꝑſtã.l.ſi.qꝛ ibi in totum finiebat officiuꝫ,hic
offm̃ remanet ĩ ſe. Aut ſunt plures delegati.ꝛ tũc loquit̃. de re
iu. Põpo.ꝛ de of.deleg.prudentiã.ꝛ dic vt ibi Bal. S3 nunqd
añ lit.cõte.ille q adiuit vnũ ordinariũ põt penitere ꝛ adire alte-
rum.dic qḋ non.contradicente aduerſario.l.j.C.de aſſer.tol.

1 ☞ Iudex vnus,nunquid amittat iuriſdictionem,propter al
terius preſentiam.
2 Officium archidiaconi non ſilet propter epiſcopatum.
3 Manumiſſio q̃ d3 fieri cã cognita,eſt voluntarie iuriſdictionis.
4 Cã ceſſante ꝑꝑ quam ſit alicui commiſſio,ceſſare dicit̃ cõmiſſio.
5 Notarius,ſi cepit ſcribere in cauſa alicuius,alter notarius ſcri-
bere in eadem,non poteſt.

Conſules. Conſules maiores.xx.annis pñt apud
ſe ſeruos ſuos manumittere: ſec⁹ ſi ſint
minores.xx.annis.h.d. Bal. ¶ In tex.examinat.dic aut eſt da
ta iuriſdictio ꝛ plurib⁹ collegiatis.ꝛ tũc oẽs ꝺbẽt ĩtereſſe.vr̃ ma
ior ps.vt no.ĩ.l.nõ ambigit̃.ꝟ.ꝺ leg.aut eſt collata plurib⁹ vt ſin
gulis.ꝛ tũc aut ẽ data cũ quadã iuris plenitudine ſicut in ordi-
narijs.ꝛ qlibet h3 iuriſdictionẽ inſolidum, ꝛ ꝑ ſe:vt hic.ꝛ ar.de
admi.tu.int̃ tutores. Siue loquamur ꝺ pluralitate ĩſolidũ quo
ad numerũ habẽdi,ſiue quoad modũ exercẽdi. Uerum hic not.
ꝙ aut oẽs hñt iuriſdictionẽ eodẽ iure.ꝛ tũc dñr college: qꝛ cõiũ
cti ſunt ꝯiũctiõe locali aut diuerſo iure.ꝛ tũc nõ dicunt̃ college,
vt ar.ff.ꝺ bo.poſ.l.ſi cũ patrono. Aut ẽ collata iuriſdictio pluri
b⁹ abſqꝫ plenitudine iuris.vt ĩ delegatis. Et tũc ſi ſunt cũ aliq̃
clauſala delegati ſtãdũ eſt forme mãdati. Siñãt ſimpl̃r iuris for
ma ẽ,ꝙ oẽs ſimul ꝓcedãt:qꝛ habẽt iuriſdictionẽ colligatã.ꝛ vr̃
omniũ vna ẽẽ iuriſdictio q̊ad modũ eã ĩ iudicio exercẽdi. Sicut
eñ plures alienũ negotiũ gerẽtes ꝓ vno reputant̃.ĩ.de pact.l.ſi
plures.ita hic cũ vni⁹ vicẽ gerãt.ar.ĩ.de exercito.l.j.§.ſi plures.
c vt extra de of.dele.prudẽtiã.[c] Nã iuriſdictio delegatorũ h3 ori
ginẽ ſeu radicẽ in ꝑſona vni⁹ delegãtis.ergo bona eſt cẽſendã vt
arbo.fur.ce.l.ſi gemina.vt ordinaria h3 originẽ ĩ ꝑſonis diuerſo
rũ:ergo plures ſunt in ꝑſonis pluriũ.ar.de ac.ꝛ ob.ſi is.ꝛ de leg.
j.ſi mihi ꝛ tibi. Itẽ ꝓ eo ꝙ dixi de plenitudine ꝑtãtis facit qḋ
dixi gl.ꝟ.de legi.l.nõ oĩm.ꝛ de pc.plurib⁹. Proeo aũt qḋ dixit
qñ iuriſdictiõe data plurib⁹ ꝛ collegiatis facit qḋ collegiũ repu
1 tat̃ vna ꝑſona ñ plures.ĩ.ꝺ fideic.mortuo. Bal. ¶ † Nũqd vn⁹
iudex amittat iuriſdictionẽ ꝑꝑ ꝑſentiã alteri⁹. ꝛ dic ꝙ aut ſunt
college ꝛ nõ amittit,nã ſic impediret vn⁹ alterum:ꝛ alter alterũ.
vt.ĩ.fa.er.meni⁹.§.j,qḋ eſt abſurdũ. Aut habẽt diſtinctas iuriſ
dictiões.ꝛ tũc aut vna iuriſdictio nõ eſt ſub alia:ſ3 ſunt coeque.
ꝛ idem vt.ĩ.de arbitr.nam magiſtratus. Aut vna eſt ſub alia ꝛ

a ¶ Qḋ nõ. hoc tñ ĩ ciuitate lugduñ.nõ integre ſeruatur: qꝛ nuntij dñi archiepiſcopi adiuuant clientes dñi noſtri regis ꝛ ecõtra.ꝛ maxime ĩ cauſis criminalib⁹.

b ¶ Perficere. tu vide late fel. in.c.qm̃.ĩ.col.xvĩ.ij.not.de ꝓba.vbi qs eũ eligat ꝛ an electus poſſit mutari ꝛ an poſſit aliũ ſubſtituere ꝛ an poſſit recuperare officium.

c ¶ Prudẽtiam. Et ibidem. in ꝑnci. vide Feli.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

tūc aut minor iudex nō pōt adiri, niſi ī defectū ꝛ loco maioris.
aut pōt eque principaliṫ adiri. Primo caſu, pp p̄ſentiā maioris
iudicis ſilet minor. l. iiij. §. ſi tā vicinum. de dā. infec. Scd̄o caſu
2 nō. † Vñ nō ſilet offm̄ archidiaconi ppter ep̄m: lȝ ſit maior. de
or. cū ab eccl'iarū. ꝛ no. j. de po. l. ex ea. ꝛ ī auṫ. habita C. ne filius
ꝓ patre. ꝛ predicta ꝟa in his q̄ habēt iuriſdictionē ordinariā
eodē tpe. Sȝ ſi ſucceſſiue ꝑ aduētū ſucceſſoris finiṫ officiū prio
ris. vt. l. meminiſſe. de offi. pcō. Et intelligiṫ veniſſe cū in territo
riū eſt ingreſſus. immo cū hȝ plenitudinē officij exercēdi, ſcȝ in
3 cōtētioſa, ꝛ volūtaria iuriſdictiōe, vt. l. i. ꝺ offi. p̄fe. Ang. ¶ † In
ſi. tex. no. quod manumiſſio q̄ dȝ fieri cā cognita ē volūtarie iu-
riſdictionis in determinādo, ꝛ cōtētioſe in diſcutiēdo, ꝛ exami-
a nādo caſus. Et iō in ſua cā nō eſt quis iudex[a] in cognoſcēdo, qꝛ
eſt ꝯtentioſe iuriſdictionis: ſed interponēdo authoritatē ſic qꝛ
volūtarie. ꝛ iō pceſſus hic diſtribuiṫ in duos iudices q̄ tñ non
ſunt omnino diuerſi, ſed college. ꝛ ſic nō ob. C. de iu. nulli. Uel
dic, qꝺ alia eſt rō. ſ. quaſi cā examinata apud collegas manumit
tat apud ſe. ſ. ꝑ examinationē preambulā facta eſt res notoria, ꝛ
in notorijs pōt quis eſſe iudex in cauſa ppria: tñ qꝛ neminē le-
dit. ꝛ ſic nō intereſt aduerſarij: tū qꝛ vꝛ̄ pcedere vt executor in
notorio nō vt iudex ꝺm Inn. q̄ ita no. de ꝟ. ſig. ex parte in xp̄o.
ꝛ no. per doc. extra de maledic. c. j. ꝛ in cā ppria pōt q̄s eſſe exe
cutor. vt. l. vlti. §. j. de publi. ꝛ ad ſille. ꝛ ſi per. ſed hec rō lȝ videaṫ
bona ꝑ. c. nouit extra de ap. tñ vꝛ̄ ꝫ. l. ſenatuſconſul. j. de offi. p̄-
ſi. Ideo tutū eſt dicere. qꝺ aut loquimur in voluntaria iuriſdi-
ctiōe, ꝛ tūc quis pōt eſſe iudex in cauſa ſua, vt hic. ꝛ. l. ſi conſul.
ꝛ. l. nā qꝺ in p̄n. ad treb. Aut in cōtentioſa, ꝛ tūc aut hȝ collegā
in offi. ꝛ agitabiṫ cā apud collegā, vt hic. ꝛ no. in. l. j. de ꝫctibus
iud. aut nō. ꝛ tūc corā ſuperiore, vt not. in. d. l. ſenatuſcon. ꝛ hoc
verū in cā ppria ꝛ proprie. Secus ſi abuſiue, vt cū incidenter
queritur, an ſua ſit iuriſdictio. Naȝ iſta eſt magis cā iuriſdictio
nis q̄ꝫ perſone. vt no. in. l. ex quacunqꝫ. Itē in ep̄o vbicunqꝫ ep̄s
eſt executor ad cōmodū alienū: vt. l. nulli. ꝛ. l. ſi quis ad declinā
dā. nā tunc nihil ſibi applicaṫ, ſed pauperibus. ꝛ iō nō eſt ppꝛie
cā ſua, ſed pauperū. Preterea ibi pcedit vt executor iuſtitie. vt.
l. heredes. in ſi. ff. de pe. here. per hoc cōpetit ſibi de iure cōi, ꝛ iō
eſt iudex: qꝛ hȝ fundatā intentionē de iure cōi ꝺm Io. cal. Sec⁹
ſi vellet cognoſcere de feudo ſue eccleſie vel emphiteuſi q̄ de iu-
re cōi nō cōpetūt: ſed ex ꝫctu, qꝛ nō poſſet vt no. Io. an. ī merc.
ſup regula ſciēti: ꝺm eū. Uel diſtingue hoc caſu qꝺ aut cā ſuper
iuriſdictione moueṫ principaliter pp ſe ꝑ viā p̄iudicialis actio-
nis, vel officij̄s iudicis. ꝛ tūc ēt in iſta cā nō ſit iudex qꝛ nō eſſent
tres pſone. ſic intelligiṫ qꝺ no. j. ad munici. de iure. Aut moueṫ
incidenter ppter aliud: ꝛ tūc eſt iudex ne cauſe continentia di-
uidaṫ, ꝛ ne vera iuriſdictio impediaṫ, vt no. in. l. ex quacūqꝫ. ꝛ. l.
ſi q̄s ex aliena. ꝛ. C. de pac. l. pe. Sic incidenter punit iudex eum
qui ip̄m offendit. vt. l. j. j. ſi q̄s ius di. nō obtē. C. de teſt. nullū. ex
tra de of. dele. c. j. ꝛ ibi ꝑ Inn. ꝛ no. j. de fideiuſſ. l. exceptione. Sȝ
canoniſte aliter dicūt in iſta materia. vide Io. cal. de maledic. c.
4 i. ¶ † Itē no. ex p̄dictis, qꝺ ceſſante cā ppter q̄ꝫ ſit alicui cōmiſ-
ſio, ceſſat cōmiſſio. ꝛ ſic eſt ar. qꝺ ſi iudex pp abſentiā notarij de
putati in cā a lege vel a ſe cōmittat ſcripturā actorū alteri, qꝺ il
lo reuertente ceſſet cōmiſſio, ꝛ prim⁹ ipſo iure reaſſumit officiū.
facit. j. de tu. l. queſitū. ¶ In tex. pōt. vide oīno Guil. in. l. j. C. de
b ſpor. ꝛ gl. no. in corpe. de he. ꝛ fal. §. ſi vero abfuerit. ꝛ allegat[b] il-
5 la gl. qꝺ ſi vnus notarius † cepit ſcribere in cauſa, alter notarius
non poteſt ſcribere, nec valet eius ſcriptura ꝺm Lamb. de quo-
dam li. habuit facit de iure fiſ. in fraudem. §. quoties. ¶ Bal.

a ¶ Iudex. vide Fe. i. c. ſi qñ. in ij. colū. ibi vi. alle. de offi. dele. ꝛ qꝺ ibi dixi in apo.

b ¶ Et allegaṫ. Not. hoc dictū Bal. pro graffarijs curiarum francie, qꝛ bene hoc dictuȝ obſeruant.

c ¶ Allemani. De moribus germanoruȝ, vide cornelium tacitū in ſuo tractatuq̄ inſcribiṫ ꝺ vita ꝛ moribus germanorū.

d ¶ Sunt illuſtres. Adde. d. Ia. may. ī l. j. ī p̄n. in vij. col. ī ſi. j. de of. ei⁹ ꝛ. do. alex. de imo. in. l. i. ij. colū. j. de iuriſ. om. iudi.

e ¶ Supiorē. vide frā. are. in. l. cunctos populos. C. de ſum. tri. ꝛ q̄ ibi dixi i apo.

¶ De officio prefecti pretorio. Rubrica.

Breuiter. A ſnīa prefecti p̄torio non
appellaṫ ꝛ minor magr̄a-
tus non pōt reſcindere factū maioris magr̄at⁹.
h. d. ¶ No. q̄ summa ptās nō ē alicui lōgo tpe
ꝯmittenda nec ſummū arbitriū ſicut bñ faciunt
c alemani[c] q̄ oī anno mutāt ſibi ſupiores ſuos. ꝛ
hoc faciūt ne nimis ad ſuperbiā aſcēdāt, qꝛ ipi multū odiūt ſup
biā ꝛ refutāt in ptib⁹ ſuis. ꝛ iō pacifice viuūt populares, ꝛ gau
dēt. ꝛ ſicut italici expēdūt pecunias ſuas in faciēdo guerrā, ale-
mani expēdūt in laute viuēdo, ꝛ ꝯuiuia faciēdo. ¶ Scd̄o. no. q̄
regimenta fuere trāſlata in principem. ¶ Tertio no. quod prin
ceps eligitur ad regendum, non ad deſtruendum.

1 Appellatur a ſentētia cuiuſlibet, niſi reperiatur inhibitū.
2 In prefectis pretorio eligendis, que concurrere debeant.
3 Cardinales dicuntur illuſtres.
4 Reges loco prefectorum pretorio ſucceſſere.
5 Supplicatio remota appellatione non remouetur.
6 Imperator dicitur rex.
7 Appellatio non eſt fienda regibus.

His cunabulis. Ibi ꝛ iure liceret. Not. q̄ a
ſnīa cuiuſlibet appellaṫ niſi
1 repiaṫ inhibitū. ¶ † Itē q̄ vbi lex p̄hibet appellationē nō p̄t
appellari vllo mō, ſȝ vbi reſcriptum vetat appellari vꝛ̄ remota
extraordinaria appellatio. ſ. ab īterlocutoria nō aūt ordinaria
ſcȝ a diffinitiua. C. ꝺ ſen. ꝛ inter. l. ſi. Sȝ q̄d ſi ſtatutū ꝺt q̄ a ſnīa
ptātis nō poſſit appellari an poterit ſaluo ſtatuto appellari a
decreto vel interlocutoria ꝛ dico qꝺ ſic qꝛ ſtatutū eſt cōtra ius
cōe ꝛ iō nomē ſnīe poniṫ ſtricte pro diffinitiua tm̄ vt not. in. l. j.
§. q̄ in ſentētijs. j. qñ app. ſit. Et hoc tenet Guil. j. de min. l. ſi ex
cā. §. nūc vidēdū ꝛ ita conſului piſtorij, ſi aūt ſtatutū ſimplr̄ di
cit q̄ a poteſtate appellari nō poſſit tunc intelligiṫ tā de inter-
locutoria q̄ꝫ de diffinitiua vt hic. ¶ No. hic q̄ illiꝺ q̄ credit p̄n
2 ceps ꝛ nos debem⁹ credere. ¶ † Scd̄o no. q̄ in p̄fectis p̄torio
eligēdi tria dñt eſſe p̄cipua ſcȝ induſtria ſingularis. fides explo
rata ꝛ morū maxima grauitas. Itē in cardinalib⁹ addite ſapiē
tiā vt ſequitur ibi ꝑ ſapientia: eſt autem ſapiētia ſuperior pars
hois verſans circa diuina. ¶ Idē no. p̄ſumi pro cardinalibus
ꝺm gl. ꝛ vide ī ſpe. ī ti. ij. §. ſupereſt. ꝟ. illud aūt no. ¶ Itē no. ēt
3 p̄ſumi ꝓ ep̄is vt ꝺt gl. ꝛ vide † q̄ no. l. di. c. dn̄o ſancto. ¶ † Ulte
d rius no. q̄ cardinalēs ſunt illuſtres[d] ſicut ꝯſul. Itē patriarche
qui redacti ſunt ad inſtar regū qui multas regunt prouincias:
ſed archiepiſcopi ꝛ ep̄i ſunt ſpectabiles ſicut comites: abbates
vero ꝛ reliquos habētes terras iuriſditionem tanq̄ꝫ vice preſi
dum ſuffectos clariſſimos. dico. facit q̄ no. j. de officio eius cui
4 man. eſt iuri. l. j. in prin. gl. hic no. quatuor ordines. ¶ † Et no.
hic Guil. q̄ reges ſucceſſerūt loco p̄fectoꝝ p̄torio. Itē dicit hic
omnia regna eſſe ſub Ceſare excepto regno Frācorū cū rex frā-
e corū de iure nō habeat ſuperiorē[e] ꝺm Guil. ſȝ iſta ē truffa † Ul-
5 timo no. q̄ remota appellatiōe, nō eſt remota ſupplicatio. vt in
gl. pȝ ꝛ in auṫ. q̄ ſupplicatio. C. de preci. impe. offe. Sȝ an a ſnīa
officialis ep̄i poſſit ad ep̄m ſupplicari dic vt no. Aret. ij. q. vj. c.
anteriorū. ꝛ. c. ſe. vbi omnino videas. Sȝ an remota q̄rela videaṫ
remota appellatio. verbigratia. ſtatuto caueṫ q̄ querele bānito
rū nō audianṫ an poterunt appellare. dicit Odoff. qꝺ nō. j. qui
ſatiſ. cog. l. ſi ab arbitro. ꝛ ibi ꝑ Odof. tu dic idē. ꝛ Odof. ſi agē-
do appellāt ſec⁹ ſi ſit re⁹ originari⁹. vt in. c. j. de reſcri. li. vj. dū ta
6 mē cauſas appellatiōis fūdet de iure cōi nō ꝺ iure municipali
nō patrocinetur ſibi. ꝛ adde q̄ no. C. de nāli. l. j. ꝑ Cy. ¶ † Itē
no. ī ꝟbo regimētū q̄ īperator ꝺꝛ rex, ꝛ ſub noīe regis aſſecut⁹
eſt imperiū ꝺm Uber In ꝟbo magnitudine. no q̄ ex magnitu
dine cāe p̄ſumiṫ electa īduſtria pſone. Itē ex ꝟbo ſapiētia no. q̄
p̄ſumiṫ bñ factū q̄ a bono ſit. Itē qꝺ p̄ſumitur ꝓ eo qꝺ ſit a
magiſtratu. electo ꝑ pꝛicipē. ¶ Itē no. p̄ſumi ꝓ his q̄ ſunt elec
ti ꝑ pꝛicipē. ¶ Itē not. qꝺ q̄ꝫto q̄d a meliorib⁹ ſit tāto magis
ꝓ eo p̄ſumiṫ q̄ ſit. C. de legi. l. humanū. ꝛ. j. de edē. ſi q̄s ex argē
tarijs. §. cogenṫ. vbi de hoc. ¶ Itē ex hac. l. no. q̄ ſi papa ꝯmit
tit cāȝ cardinali appellatiōe remota qꝺ nullo mō p̄t appellari
ꝓter dignitatē cardinalat⁹ vt hic. adꝺ tñ qꝺ legat⁹ cardinalis ſi
ꝑ t ꝫ ius p̄hibitoriū: vt no. in. c. nemo deinceps. de elec. lib. vj. in
nouella. Et ſcias q̄ pp̄ꝛie in eccl'ia dei nemo ſil'is eſt ꝑfecto pre
torio qꝛ ab oīb⁹ appellaṫ q̄ ſub papa ſunt niſi ꝑ ſpāle reſcriptū
7 papa aliud ordinaret. ¶ † Ultimo no. q̄ a regib⁹ nō appellaṫ
ēt ſi ſūt ſubditi romano īperio qꝛ reges vl' pares vl' maiores ſūt
p̄fecto p̄torio ꝺm Gui. ꝛ alios: tñ a ſnīa regū p̄t ſupplicari ad ceſa
rē ꝛ vacante imperio ad apoſtolicū. arg. in. c. paſtoralis. ad ſi. ꝺ
re iud. ī cle. ꝛ ſi regnū ē eccl'ie p̄t ſupplicari ad apoſtolicū recta
via vt pȝ ex iā dictis. que tene mēti. bal. Additio Baldi.

Breuiter. In. §. his cunabulis. ¶ Ibi cre
didit eñ no. ꝛ viꝺ ī ſpe. ti. ij. §. ſu
eſt. ꝟ illud notādū an ab officiali poſſit ad epiſco-
ſcopū ſupplicari. dic vt no. Arch. ij. q. vj. anteriorū
ꝛ. y. ſe. ibi omnino vide. Bal. ꝛ de ſupplicatiōis materia viꝺ ali
qua per Inno. de reſti. in integ. ex litteris. Bal.

¶ De officio prefecti vrbis. Rubrica.

Omnia. Arg. iſtius littere dicim⁹ qꝺ cū
officia ſint diſtīcta vt plurimuȝ
in qualibet ciuitate q̄ iudex maleficiorum ha
beat cognoſcere de interdicto vñ vi, vel qꝺ vi
aut clā qꝺ pȝ: qꝛ prefectus de hoc cognoſcit.
vt in principio patet ꝺm Rich. malum.

Relegandi. In tex. ibi aſſignādi. no. qꝺ qñ ſnīa
cōtinet aliq̄d cuius declaratio eſt in
arbitrio ſupioris vt hic eſt in inſula dȝ formari ſnīa de futuro.
verbigr̄a deporto te in inſulā quā tibi aſſignabit do. Impe-
rator nam aſſignationem inſule princeps ſibi reſeruauit. ꝛ ſu-
per reſeruatis non poteſt fieri ſententia niſi quatenus placet ſu
periori nec habēt iur. executionem anteq̄ꝫ ſuperior declaret in
tentionem